

alleen andere keurende geneeskundigen met mij in hun antwoord aan den minister de genoemde bezwaren zullen te berde brengen, doch dat ook — en dit zal misschien beter doel treffen — de Centrale Commissie voor beroepsbelangen te rechter tijd krachtig zal protesteeren tegen deze voorgenomen overbelasting van de geneeskundigen bij de keuringsraden.

Zwolle, 10 December 1922.

N. A. SCHEERS.

In verband met het bovenstaande vestigen wij de aandacht op onderstaande mededeeling voorkomende in de memorie van antwoord omtrent de oorlogsbegroeting 1923:

Het ligt in het voornemen te bevorderen, dat aan elken keuringsraad, slechts één inplaats van twee geneeskundigen worden toegevoegd. Dit zal een besparing geven van ten minste f 30000.—.

Verder ligt het in de bedoeling de tegemoetkoming voor den geneeskundige bij den keuringsraad te brengen van f 20.— op f 15.— per dag. In verband met een en ander is artikel 98 met f 35000.— verlaagd.

Redactie.

KLASSIEK OF MODERN?

Het heeft mij getroffen, dat prof. VAN RIJNBERK zijn betoog voor de klassieke vóóropleiding der artsen in het geheel niet zóó gevoerd heeft, als men dat van een modern natuurfilosoof zou verwachten. Voor dezen zou het voor de hand gelegen hebben, indien hij door analyse van het werk van de grootsten onzer voorgangers had aangetoond, dat het voortreffelijke in dat werk te danken was aan hun beoefening van de klassieke talen en antiquiteiten; of ook omgekeerd uit een analyse van de meest bekende groote dwalingen had kunnen bewijzen, dat de fundamentele fouten gelegen waren in het gemis aan klassieke propaedeusis; of weer anders, als hij aan een groot aantal artsen vragenlijsten had rondgezonden, om te weten te komen, welk gebrek in hun opleiding zij het pijnlijkst hebben gevoeld.

Wanneer wij het oordeel van de geleerde heeren over onze opleiding hooren, schijnt er nogal zoo iets aan ons te mankeeren, eer wij een behoorlijk geneesheer en mensch kunnen genoemd worden. Prof. VAN RIJNBERK zou het lang niet kwaad vinden, als wij HIPPOCRATES, CELSUS en GALENUS in het oorspronkelijk konden lezen (tusschen haakjes gezegd, lieden, die onze klassieke opleiding ten eenen male hebben moeten missen). Een ander zou kunnen beweren, dat TROUSSEAU geen kwade lectuur was, en het ook wel zoo aanbevelenswaardig zou wezen, als bijvoorbeeld TESTUT's Topografische anatomie, LEJAR's chirurgie d'Urgence en MACKENZIE's Symptoms and their Interpretation niet in Duitsche vertalingen werden genoten. VAN 'T HOFF heeft betoogd, dat de differentiaalrekening voor ons er nog bij moest. Een anatoom heb ik hooren beweren, dat wij iets meer van onze groote Nederlandsche anatomen moesten weten, bijv. wie VESALIUS was; een physioloog ried ons aan, de voorbeeldige verhandeling van BRÜCKE over de dubbele breking in spiervezels door te lezen. Wij weten ook allen, „dass der Arzt ebenso gut in der Küche, wie in der Apotheke zu Haus sein soll”, en helaas velen evenveel van de apotheek, als van de keuken afweten. Voor elk specialisme is wel eens verdedigd geworden, dat het onder de examenvakken moest worden opgenomen. Van de geschiedenis der geneeskunde en van de sociale geneeskunde weten wij over het algemeen te weinig af. Een verplicht college over filosofie, althans over kennisleer, is ook een bekend stokpaardje. Dan hebben wij de moraal, een deel van de moraaltheologie en de beroepsmoraal, de geneeskundige wetgeving, de geschiedenis van het ziekenfondswezen, statuten en reglementen van de Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst (voor hen ten minste, die ze ergens weten op te diepen) — zwakke punten van velen onzer. Een goed geneesheer

moet een goed burger kunnen zijn, dus met de noodige kennis en voorbereiding zijn stemplicht vervullen. Goed de aanslagbiljetten in te kunnen vullen is niet onvoordeelig en trouwens boekhouding, administratie, geldelijk beheer zijn vaak als onze zwakke zijden bestempeld. De motor- en rijwielwet, de ziekwet, de ongevallenwet, de opvoedkunde, de proefondervindelijke psychologie..... ja, inderdaad! multa sunt quae medico ornant.

Maar, alle gekheid op een stokje! Zou het feitelijk wel veel er toedoen, wát de overgrootte meerderheid van ons in zijn eerste studentenjaren vergeet: zijn Grieksch of zijn logaritmen, zijn Latijn of zijn handelsrekenen? En zou dat nu heusch iets te maken hebben met het slagen als arts en als mensch?

Mij dunkt, er zijn andere factoren van zóó overweldigende beteekenis en de individueele verschillen tusschen de studeerenden zóó groot, dat de aard van de vóóropleiding kan worden verwaarloosd. Over de geheele wereld worden immers geneeskundigen opgeleid, hier zus en daar zóó. Zou professor soms voor de Japanners en straks voor onze Javanen ook HOMERUS, TACITUS en CAESAR verlangen?

Amsterdam, 7 December 1922.

H. KOCH.

Dr. KOCH schijnt mij in elk opzicht verkeerd te willen begrijpen.

1. De beteekenis der classieke opvoeding ligt voor mij natuurlijk niet daarin, dat zij het doen van groote natuurwetenschappelijke ontdekkingen bevordert, of voor dwalingen op dat gebied behoedt, maar in haar beschavenden invloed op geest en gemoed.

2. Dat er honderd nuttige dingen voor een arts te leeren zijn, maar dat men daarmee geen behoorlijk harmonisch program voor een organisch samenhangende opleiding kan vormen, heb ik bijna woordelijk in een van mijn artikelen uitgesproken. Ieder in hun soort zijn de tegenwoordige leer-programma's van gymnasium en H. B. S. nog zoo kwaad niet. Persoonlijk geef ik de voorkeur aan het gymnasium, omdat de classieke opleiding meer algemeen cultureel voedsel geeft.

3. Voor Japanners en Javanen acht ik de Japansche en Javaansche classieken verkieslijker dan de Graeco-Romeinsche. Voor ieder ras de studie van zijn eigen geestelijke voorouders, van zijn eigen zedelijke voorgangers!

G. VAN RIJNBEEK.